

Міністерство освіти та науки України
Сумський державний університет
Медичний інституту

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ТЕОРЕТИЧНОЇ ТА ПРАКТИЧНОЇ МЕДИЦИНИ

Topical Issues of Clinical and Theoretical
Medicine

Збірник тез доповідей
IV Міжнародної науково-практичної конференції
Студентів та молодих вчених
(Суми, 21-22 квітня 2016 року)

ТОМ 1

Суми
Сумський державний університет
2016

Таким чином, перебування тварин за умов впливу загального зневоднення середнього ступеня призводить до деструктивних процесів у м'язових волокнах язика, що проявляється порушенням регулярності поперечної посмугованості, зменшенням й деформацією основних його елементів.

БУДОВА ТА ОСОБЛИВОСТІ ІНДИВІДУАЛЬНОЇ МІНЛИВОСТІ ЛИСТКІВ КОРИ МОЗОЧКА ЛЮДИНИ

О.М. Добровольська, Н.І. Мар'єнко

О.Ю. Степаненко (к.мед.н., доц.)

Харківський національний медичний університет, м. Харків, Україна

Кафедра гістології, цитології та ембріології

Одним з найбільш актуальних напрямків сучасної нейроморфології є дослідження особливостей анатомічної мінливості мозочка на мікро- і макроанатомічних рівнях з урахуванням гендерних та вікових особливостей.

Мета дослідження - вивчити особливості анатомічної мінливості листків кори мозочка людини.

Завдання: дослідити морфофункціональні особливості мозочка у нормі; виявити межі і законності індивідуальної мінливості кількісних параметрів кори мозочка.

Досліджено 25 мозочків померлих людей у віці 20-90 років, які померли від причин, не пов'язаних з патологією ЦНС. Із отриманих серійних зрізів мозочків виготовляли гістологічні препарати з фарбуванням гематоксилін-еозином, методом Нісля з подальшою морфометрією за допомогою комп'ютерної програми «Image Tool» і статистичним аналізом отриманих результатів.

Під час морфологічного дослідження листків мозочка **встановлено**, що залежно від співвідношення висоти і ширини листка (СВШ) було виділено 5 варіантів форми листків: 1-й варіант: СВШ варіює від 0,25 до 0,49, такі листки малого розміру, мають форму низького широкого прямокутника або півмісяця, складають 15,3% від усіх листків; 2-й варіант: СВШ 0,5-0,75, листки мають форму трикутника або півкола, складають 20,7%; 3-й варіант: СВШ становить 0,75-1,25, листки середнього розміру, мають форму квадрата, складають 32,7%; 4-й варіант: СВШ 1,26-1,79, листки великі, мають форму прямокутника, складають 21,7%; 5-й варіант: СВШ 1,8-3,77, листки великі, подовжені складають 7,5%. Середня довжина гангліонарного шару склала 4067 мкм. Середня кількість клітин Пуркінє на листку в цілому склала 18,9, а середня кількість клітин Пуркінє на 1 мм гангліонарного шару - 4,69 клітин. Середня відстань між центрами клітин Пуркінє склала 234 мкм.

Таким чином встановлено, що існує виражена індивідуальна анатомічна мінливість листків мозочка людини. Морфометричні параметри листків залежать від їх форми, розташування і ставлення до конкретної часточки і філогенетичної зони мозочка.

МІКРОСТРУКТУРНІ ЗМІНИ ПІДШЛУНКОВОЇ ЗАЛОЗИ ЗА УМОВ ЗАГАЛЬНОГО ЗНЕВОДНЕННЯ ОРГАНІЗМУ

Ковчун В.Ю.

Науковий керівник – д.м.н., проф. Сікора В.З.

Сумський державний університет, кафедра нормальної анатомії людини

Актуальність. Розлади водно-електролітного балансу супроводжують чисельні захворювання. Патологія підшлункової залози (ПЗ) за розповсюдженістю, частковій втраті працездатності та смертністю являються однією з актуальних проблем сучасної медицини.

Метою даної роботи було вивчення особливостей структурно-функціональних змін ПЗ щурів за умов загальної дегідратації організму.

Матеріали і методи дослідження. Дослід був проведений на 24 статевозрілих білих щурах-самцях, які перебували в стаціонарних умовах віварію. Тварини були розподілені на

дві серії: контрольну (інтактні щури) та експериментальну. Експериментальна, в свою чергу, була розподілена на 3 групи в залежності від ступеня зневоднення по 6 щурів у кожній. Моделювання загального зневоднення відтворювали шляхом повного позбавлення тварин води та вживання висушеного корму. Щурів виводили з експерименту шляхом декапітації під ефірним наркозом на 3 добу з легким ступенем зневоднення, на 7 добу – при середньому та на 10 добу – при тяжкому.

ПЗ фіксували в 10% розчині нейтрального формаліну впродовж 24 годин. Проводку і виготовлення парафінових блоків здійснювали за загальноприйнятою методикою. Гістологічні препарати забарвлювали гематоксилін-еозином та за Ван-Гізона.

Результати та їх обговорення. ПЗ інтактних тварин має типову альвеолярно-трубчасту будову. Багата кровоносними судинами та лімфатичними капілярами, сполучнотканинна строма поділяє паренхіму на часточки. Екзокринна частина ПЗ представлена панкреатичними ацинусами, які відокремлені сполучнотканинною капсулою від ендокринних клітин – інсулоцитів.

За умов загального зневоднення в паренхімі ПЗ піддослідних щурів відбувались зміни в усіх експериментальних групах. При легкому ступені зневоднення мікроскопічно виявлено поліморфізм форми і розмірів панкреатоцитів та острівців Лангерганса. Подекуди панкреатичні ацинуси втрачають чіткі контури, спостерігається набряк синусоїдних капілярів та повнокрів'я судин. При середньому – деформація острівців, зменшення їх розмірів, перидуктальна лімфоїдна інфільтрація та проліферація проток, поодинокі випадки інтраацинарного склерозу. При важкому ступені зневоднення – дезорганізація клітин екзокринної частини ПЗ. Більшість судин мікроциркуляторного русла мали розширений просвіт. Морфологічно спостерігалися розростання сполучної тканини, набряк та ущільнення ядер з наявністю пікнозу клітин.

Висновки. Гістологічний аналіз ПЗ на фоні загального зневоднення виявив значні дистрофічні зміни паренхіми залози. Встановлено, що при збільшенні тривалості терміну дослідження спостерігається поглиблення структурної перебудови ПЗ.

ПОРІВНЯЛЬНИЙ ВПЛИВ СИНТЕТИЧНОГО β -ТРИКАЛЬЦІЙФОСФАТУ І ПРИРОДНОГО ГІДРОКСИЛАПАТИТУ НА ДИНАМІКУ ЗАГОЄННЯ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОГО ДЕФЕКТУ ДІАФІЗУ ДОВГОЇ КІСТКИ СКЕЛЕТА

Кореньков О.В., Лісаченко Н.С., Чижма Р.. студенти 2-го курсу

СумДУ, кафедра нормальної анатомії людини

Актуальність. Однією з важливих проблем, з якою стикаються у своїй практиці лікарі-ортопеди, є регенерація кісткових дефектів. Для боротьби з цією патологією використовують кальцій-фосфатні остеопластичні матеріали. Однак у науковій літературі ми не знайшли інформації щодо досліджень порівняльного впливу різноманітних за своїм складом, походженням, геометричною формою біогенних і біосумісних кальцій-фосфатних остеопластичних матеріалів на динаміку загоєння дефектів компактної кісткової тканини, з яких можна було б почерпнути реальні свідчення про той або інший імплант, перш ніж використовувати його у конкретній клінічній ситуації.

Мета роботи. Дослідити порівняльний вплив синтетичного β -трикальційфосфату («Calc-i-oss[®]») і природного гідроксилапатиту («Cerabone[®]») на динаміку загоєння експериментального дефекту компактної кісткової тканини.

Завдання дослідження. Встановити рентгенологічну динаміку загоєння дефекту діафізу стегнової кістки щурів після імплантації в його порожнину синтетичного β -трикальційфосфату і природного гідроксилапатиту, виявити особливості щільності ділянки імплантації і прилеглої до неї материнської кістки та оцінити виразність післяопераційних ускладнень на імплантацію досліджуваних кальцій-фосфатних остеопластичних матеріалів, якщо такі будуть мати місце.